

часть побѣгнѣхъ отъ тамъ и като са покачихъ на върха на гората видѣхъ че и тамъ са е отворила една широка пропастъ, които никоги не бѣхъ виждала, и изъ нея излѣзвахъ черны стълпове отъ дымъ и толкози смъртоносны, щото ма задушихъ и безъ малко да изгубѣхъ жизненнытъ си силы. Пакъ отидохъ въ пещерата си и като зехъ малкото си пары и былкы оставихъ дълговременното си живѣлише, защото сѣкоги имамъ на умъ пророчеството на мойтъ пророкъ Тирреныгъ. *Когато са отвори гората градътъ още са разруши; когато дымътъ опаше върха на гората на обгорѣлытъ мѣста, скръбъ и страданія ще стопѣятъ сърцето на Сыноветъ на Морето.*

Учителю страшный! преди да оставѣхъ туй мѣсто и да отида да търсѣхъ друга страна, азъ са рѣшихъ да са евѣхъ предъ тебе. Сърцето ми ми предсказва, какъто та гледамъ и ма гледашь, че земетресеното, което преди шестнайсетъ години събори до основаніе този градъ, не е было друго освѣнъ предвѣча на едно поужасно и погибелно бѣдствіе. Стѣныгъ на Помпея сѣ създаны надъ полога на Смъртъта и надъ страшната рѣка Ахеронгъ. Послушай моя свѣтъ и са оттегли отъ тука.

— Вълшебнице! оцѣнявамъ привързанността ти къмъ мене, и не ще ма намѣришь непризнателенъ. На онѣзи трапеца лежи довольно злато, земи го, нека бѣди твое, защото до този часъ освѣнъ жрецыгъ на Изида непознавамъ нѣкого който бы са погрижилъ да избави Арбака отъ опасность. Знаковегъ които си видѣла въ утробата на угаснѣлыя вулканъ, предсказватъ вѣроятно нѣкое бѣдствіе на града, може бы трусь поужасенъ отъ предишній. Но какъто и да е, има и друга причина заради която азъ трѣба да ускорѣхъ отдалечаванѣто си отъ туй мѣсто, и този вечеръ ще са приготвѣхъ. Но къдѣ мыслишь ты да отидишь Тирренска дѣщи?

— Днесъ отивамъ въ Херкуланумъ, и отъ тамъ ще обиколюхъ крайморіето на Кампанія, докато случѣ едно сгодно мѣстопребываніе. Немамъ пріятели въ този свѣтъ, и едничкыгъ ми другари, змята и лѣсицата, умрѣхъ вече. Но ты, тривеличайшій Меркуріе, ми са обща едно двайсетъ годишно продълженіе отъ живогъ.

— Да, отговори египтянингъ, общахъ ти го; но о жено, (и тѣй като пыташе облеглилъ са бѣ на лактя си и сѣ любопытство са взираше въ физиономіята ѣ) кажи ми, молята, защо толкози пламенно желяешъ да продължишь живота си и каква услада намѣрвашъ въ живота?

— Азъ ненамѣрвамъ никое наслажденіе въ живота, но смърта са